

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามภาค

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนทั้งหมด 379 คน โดยทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 92.9 และ 91.4 ตามลำดับ) กลุ่มได้รับการอบรมมีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี (ร้อยละ 54.3) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการอบรมมีอายุอยู่ในช่วง 41 ปีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.2) ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีอายุราชการอยู่ในช่วง 11-20 ปี (ร้อยละ 50.5 และ 51.7 ตามลำดับ) กลุ่มไม่ได้รับการอบรมส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติงานด้านสุขภาพจิตมาก่อน (ร้อยละ 32.1) กลุ่มได้รับการอบรมส่วนใหญ่เคยปฏิบัติงานสุขภาพจิตมาเป็นระยะเวลา 1-2 ปี (ร้อยละ 33.7) ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.7 และ 68.4 ตามลำดับ) และมีอาชีพเป็นพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.3 และ 68.4 ตามลำดับ) ในกลุ่มไม่ได้รับการอบรมส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร (ร้อยละ 67.5) ส่วนกลุ่มได้รับการอบรมมีตำแหน่งในระดับผู้ปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.2) ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีสถานที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.6 และ 55.0 ตามลำดับ) กลุ่มได้รับการอบรมสังกัดในหน่วยงานที่มีจำนวนเตียง 10-30 เตียงเป็น

ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.2) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการอบรมสังกัดในหน่วยงานที่มีจำนวนเพียง 60-90 เพียงเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.3) ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมสังกัดกลุ่มงานหรือฝ่ายพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 37.5 และ 38.8 ตามลำดับ) และมีจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน / ฝ่ายอยู่ในช่วง 6-20 คนเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.7 และ 40.7 ตามลำดับ) กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตในหน่วยงานอยู่ระหว่าง 2-3 คนเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 37.0) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการอบรมมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตในหน่วยงานจำนวน 1 คนเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.4) กลุ่มที่ได้รับการอบรมส่วนใหญ่มีแผนการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส (ร้อยละ 70.1) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการอบรมไม่มีแผนการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสถึงร้อยละ 50.2 ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมไม่ได้รับการนิเทศงานด้านการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสเพียงร้อยละ 15.3 และ 23.9 ตามลำดับ และได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสจากผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานเพียงร้อยละ 23.9 และ 18.2 จากผู้ร่วมงานในหน่วยงานเพียงร้อยละ 14.7 และ 6.7 จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพียงร้อยละ 16.3 และ 15.3 จากศูนย์สุขภาพจิตเขตเพียงร้อยละ 31.5 และ 26.8 และจากผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสเพียงร้อยละ 6.0 และ 3.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตาม การได้รับและไม่ได้รับการอบรมสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

ข้อมูลทั่วไป	บุคลากรสาธารณสุข				p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)		อบรม (n=184)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เพศ					
ชาย	18	8.6	13	7.1	0.71
หญิง	191	91.4	171	92.9	
2. อายุจริง					
23-30 ปี	13	6.2	29	15.8	0.001
31-40 ปี	89	42.6	100	54.3	
41 ปีขึ้นไป	107	51.2	55	29.9	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	บุคลากรสาธารณสุข				p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)		อบรม (n=184)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
3. อายุราชการ					
1-10 ปี	25	12.0	59	32.1	0.001
11-20 ปี	108	51.7	93	50.5	
21 ปีขึ้นไป	76	36.4	32	17.4	
4. ระยะเวลาปฏิบัติงานสุขภาพจิต					
0 ปี	67	32.1	42	22.8	0.001
1-2 ปี	38	18.2	62	33.7	
3-5 ปี	46	22.0	50	27.2	
6 ปีขึ้นไป	58	27.8	30	16.3	
5. การศึกษา					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	8.1	21	11.4	0.004
ปริญญาตรี	143	68.4	143	77.7	
สูงกว่าปริญญาตรี	49	23.4	20	10.9	
6. อาชีพ					
พยาบาล	143	68.4	144	78.3	0.005
แพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมฯ	19	9.1	21	11.4	
อื่นๆ	47	22.5	19	10.3	
7. ตำแหน่ง					
ผู้บริหาร	141	67.5	42	22.8	0.001
ผู้ปฏิบัติ	68	32.5	142	77.2	
8. สถานที่ปฏิบัติงาน					
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	32	15.3	20	10.9	0.02
โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)	16	7.7	27	14.7	
โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.)	46	22.0	55	29.9	
โรงพยาบาลชุมชน (รพช.)	115	55.0	82	44.6	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	บุคลากรสาธารณสุข				p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)		อบรม (n=184)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
9. จำนวนเตียง					
ไม่มี	32	15.3	20	10.9	0.001
10-30 เตียง	29	13.9	63	34.2	
60-90 เตียง	80	38.3	20	10.9	
100-400 เตียง	41	19.6	39	21.2	
401 เตียงขึ้นไป	27	12.9	42	22.8	
10. กลุ่มงาน / ฝ่ายที่สังกัด					
จิตเวช	25	12.0	33	17.9	0.33
พยาบาล	81	38.8	69	37.5	
เวชกรรมสังคม, ส่งเสริมสุขภาพ, เทคนิคบริการทางการแพทย์	61	29.2	53	28.8	
อื่น ๆ	42	20.1	29	15.8	
11. จำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน / ฝ่าย					
1-5 คน	46	22.0	55	29.9	0.15
6-20 คน	85	40.7	73	39.7	
21 คนขึ้นไป	78	37.3	56	30.4	
12. จำนวนบุคลากรผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิต					
ไม่มี	27	13.0	29	15.8	0.22
1 คน	82	39.4	54	29.3	
2-3 คน	68	32.7	68	37.0	
4 คนขึ้นไป	31	14.9	33	17.9	
13. จำนวนผู้อบรมต่อหน่วยงาน					
ไม่มี	209	100.0	0	0	0.001
1-2 คน	0	0	92	50.0	
3 คนขึ้นไป	0	0	92	50.0	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	บุคลากรสาธารณสุข				p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)		อบรม (n=184)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
14. มีแผนการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส					
ไม่มี	105	50.2	55	29.9	0.001
มี	104	49.8	129	70.1	
15. ได้รับการนิเทศงานด้านการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส					
ไม่ได้รับ	177	84.7	146	79.3	0.19
ได้รับ	32	15.3	38	20.7	
16. การได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส					
16.1 จากผู้บังคับบัญชาในหน่วยงาน					
ไม่ได้รับ	171	81.8	140	76.1	0.17
ได้รับ	38	18.2	44	23.9	
16.2 จากผู้ร่วมงานในหน่วยงาน					
ไม่ได้รับ	195	93.3	157	85.3	0.01
ได้รับ	14	6.7	27	14.7	
16.3 จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด					
ไม่ได้รับ	177	84.7	154	83.7	0.89
ได้รับ	32	15.3	30	16.3	
16.4 จากศูนย์สุขภาพจิตเขต					
ไม่ได้รับ	153	73.2	126	68.5	0.32
ได้รับ	56	26.8	58	31.5	
16.5 จากผู้บริหาร / ผู้ประสานงานโครงการสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส					
ไม่ได้รับ	201	96.2	173	94.0	0.35
ได้รับ	8	3.8	11	6.0	

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข

ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข ภาพรวมของทั้งประเทศ โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) มีดังนี้

จากตารางที่ 4-7 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสภาพการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

สภาพการดำเนินงาน ด้านบริหาร

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมสุขภาพจิต มีสภาพการดำเนินงานในด้านบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน (ยกเว้นข้อ 4) โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านบริหารสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 4)

เมื่อพิจารณากิจกรรมในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านบริหาร พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมดำเนินกิจกรรมในข้อ 11 สูงสุดโดยมีการกำหนดหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ($\chi = 1.71$) รองลงมาคือข้อ 7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการได้ตามความเหมาะสม ($\chi = 1.67$) ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม พบว่าดำเนินกิจกรรมในข้อ 7 สูงสุดโดยสามารถปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการได้ตามความเหมาะสม ($\chi = 1.34$) รองลงมาคือข้อ 4 โดยการมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานนี้ ($\chi = 1.33$)

สภาพการดำเนินงาน ด้านบริการ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานเกือบทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน (ยกเว้นข้อ 2, 4, 5, 9, และ 10) โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านบริการสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 5)

เมื่อพิจารณากิจกรรมในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านบริการ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมดำเนินกิจกรรมในข้อ 4 สูงสุดโดยให้บริหารการปรึกษาปัญหาสุขภาพจิต

ร่วมกับคลินิกให้การปรึกษาปัญหาทั่วไป ($\chi = 2.35$ และ 2.16 ตามลำดับ) รองลงมาสำหรับกลุ่มที่ ได้รับการอบรมคือข้อ 6 คือให้บริการความรู้คำแนะนำและส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิการและ เด็กด้อยโอกาส ($\chi = 2.33$) สำหรับกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมคือข้อ 5 คือให้บริการประเมิน / คัด กรองพัฒนาการเด็ก ปัญหาสุขภาพจิตเด็ก ร่วมไปกับบริการตรวจรักษาโรคอื่น ๆ ($\chi = 2.14$)

สภาพการดำเนินงาน ด้านวิชาการ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ ได้ รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติเช่นกัน โดย กลุ่มที่ ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านวิชาการสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 6)

เมื่อพิจารณากิจกรรมในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านวิชาการ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับ และไม่ได้รับการอบรมดำเนินกิจกรรมในข้อ 7 สูงสุดโดยส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนาวิชาการด้านสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ($\chi = 1.77$ และ 0.86 ตาม ลำดับ) รองลงมาคือข้อ 3 โดยสนับสนุนวิทยากรฝึกอบรม / บรรยายเกี่ยวกับวิชาการด้าน สุขภาพจิต สำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสให้แก่บุคลากรทั้งในและนอกหน่วยงาน ($\chi = 1.24$ และ 0.71 ตามลำดับ)

สภาพการดำเนินงาน ด้านผลการดำเนินงาน

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านผลการ ดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้ และไม่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน โดยกลุ่มที่ ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานในด้านผลการดำเนินงานสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ ได้ รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 7)

เมื่อพิจารณากิจกรรมในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านบริการ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับ และไม่ได้รับการอบรมดำเนินกิจกรรมในข้อ 9 สูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ($\chi = 1.57$ และ 0.99 ตามลำดับ) รองลงมาสำหรับกลุ่มที่ได้รับการอบรมคือข้อ 2 คือกลุ่มเป้าหมายมีความ พร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม ($\chi = 1.54$) สำหรับกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมคือข้อ 3 คือกิจกรรมการ ดำเนินงานตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของพื้นที่ ($\chi = 0.91$)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงาน ด้านบริหาร

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านบริหาร			
1. มีการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการดำเนินงานอย่างชัดเจน	1.14 (1.23)	1.66 (1.35)	.001*
2. มีการชี้แจงให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานนี้ชัดเจน	1.13 (1.21)	1.63 (1.32)	.001*
3. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ / กิจกรรมการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร	1.29 (1.27)	1.58 (1.34)	.03*
4. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานนี้	1.33 (1.35)	1.57 (1.42)	.09
5. มีการสื่อสาร / ชี้แจงรายละเอียดให้บุคลากรทุกระดับเข้าใจถึงแผนและ/หรือวิธีการดำเนินงาน	1.14 (1.15)	1.46 (1.25)	.01*
6. มีขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ชัดเจน	1.21 (1.22)	1.64 (1.31)	.001*
7. ท่านสามารถปรับแผนปฏิบัติการได้ตามความเหมาะสม.	1.34 (1.29)	1.67 (1.29)	.01*
8. มีระบบการคัดเลือกพื้นที่ดำเนินการตามลำดับความจำเป็นของพื้นที่	1.10 (1.23)	1.62 (1.42)	.001*
9. มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ	.86 (1.02)	1.27 (1.27)	.001*
10. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นทางการ	.82 (1.23)	1.18 (1.44)	.009*
11. มีการกำหนดหน้าที่/ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน	1.29 (1.33)	1.71 (1.39)	.002*
12. มีการจัดทำแผนการนิเทศติดตามงานแก่ผู้เกี่ยวข้อง	.90 (1.10)	1.17 (1.28)	.02*

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านบริหาร			
13. มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาทีมงานก่อนการปฏิบัติงาน	.88 (1.02)	1.21 (1.21)	.004*
14. มีการจัดทำข้อมูลการปฏิบัติงานเป็นระบบและพร้อมที่จะรายงานความก้าวหน้าอย่างทันที่	.98 (1.06)	1.41 (1.26)	.001*
15. มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้หัวหน้าหน่วยงานของท่านและที่เกี่ยวข้องทราบอย่างสม่ำเสมอ	1.06 (1.14)	1.51 (1.31)	.001*
16. ผู้บริหารจากส่วนกลางและพื้นที่ มีการประสานงานกันกับหน่วยงานของท่านอย่างใกล้ชิด	.88 (1.08)	1.21 (1.11)	.003*
17. ผู้บริหารจากส่วนกลางและพื้นที่ ติดตาม สนับสนุน ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และเป็นที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ	.84 (1.05)	1.09 (1.07)	.02*
18. มีการติดต่อประสานงานกับกลุ่มงาน / ฝ่าย ต่างๆ ในหน่วยงานในการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย	1.24 (1.24)	1.61 (1.15)	.003*
19. มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน/องค์กร อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย	1.25 (1.24)	1.58 (1.20)	.009*
20. มีระบบแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	.84 (.97)	1.24 (1.15)	.001*
รวม	21.53 (20.03)	29.01 (21.71)	.001*

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงาน ด้านบริการ

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านบริการ			
1. มีการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและด้อยโอกาสแก่ประชาชนทั่วไป	1.31 (1.10)	1.68 (1.14)	.001*
2. มีการค้นหาผู้มีปัญหาในเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส	1.65 (1.29)	1.86 (1.24)	.08
3. มีการติดตามและเฝ้าระวังเด็กกลุ่มเสี่ยง	1.51 (1.24)	1.91 (1.19)	.001*
4. ให้บริการการปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตร่วมกับคลินิกให้การปรึกษาปัญหาทั่วไป	2.16 (1.26)	2.35 (1.22)	.13
5. ให้บริการประเมิน / คัดกรองพัฒนาการเด็ก ปัญหาสุขภาพจิตเด็ก ร่วมไปกับบริการตรวจรักษาโรคอื่น ๆ	2.14 (1.29)	2.20 (1.34)	.62
6. ให้บริการความรู้คำแนะนำและส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กพิการและด้อยโอกาสแก่ผู้ปกครอง	2.04 (1.19)	2.33 (1.19)	.02*
7. ให้บริการความรู้คำแนะนำการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กพิการและด้อยโอกาสแก่ผู้ปกครอง	1.84 (1.19)	2.19 (1.18)	.004*
8. ให้บริการการปรึกษาครอบครัวเด็กพิการและด้อยโอกาสร่วมกับคลินิกให้การปรึกษาปัญหาทั่วไป	1.76 (1.21)	2.01 (1.21)	.04*
9. มีการติดตามเยี่ยมเด็กพิการและด้อยโอกาสที่มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชในชุมชน	1.47 (1.23)	1.61 (1.24)	.24

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านบริการ			
10. มีระบบการส่งต่อสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสไปรักษาต่อที่ รพท. รพศ. หรือโรงพยาบาลเฉพาะทาง	2.00 (1.26)	2.15 (1.15)	.22
11. จัดตั้งเครือข่ายการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการหรือเด็กด้อยโอกาส โดย			
11.1 สร้างเครือข่ายผู้ปฏิบัติงาน	.79 (1.17)	1.18 (1.28)	.002*
11.2 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละระดับ	.82 (1.18)	1.15 (1.26)	.008*
11.3 แจกนโยบายในการดำเนินงานแก่เครือข่ายทุกระดับ	.81 (1.18)	1.10 (1.25)	.02*
11.4 รับทราบปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานและวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกับเครือข่าย	.79 (1.16)	1.08 (1.23)	.02*
11.5 ติดตามเยี่ยมเครือข่ายเพื่อประเมินผลการทำงานและแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคที่เกิดขึ้น	.74 (1.10)	1.01 (1.19)	.02*
รวม	21.80 (13.81)	25.80 (13.94)	.005*

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงาน ด้านวิชาการ

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านวิชาการ			
1. มีการจัดประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับ สุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการหรือด้อยโอกาสให้ แก่บุคลากรในหน่วยงาน	.63 (.98)	1.07 (1.28)	.001*
2. มีการจัดประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับ สุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการหรือด้อยโอกาสให้ แก่บุคลากรนอกหน่วยงาน	.47 (.82)	.99 (1.25)	.001*
3. สนับสนุนวิทยากรฝึกอบรม / บรรยาย เกี่ยวกับ วิชาการด้านสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและ เด็กด้อยโอกาสให้แก่บุคลากรทั้งในและนอก หน่วยงาน	.71 (1.02)	1.24 (1.24)	.001*
4. การจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้สุขภาพจิต สำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส	.68 (.94)	1.15 (1.18)	.001*
5. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพจิตสำหรับเด็ก พิการและเด็กด้อยโอกาส	.27 (.63)	.42 (.79)	.04*
6. นำเสนอ / เผยแพร่ ผลการดำเนินงานสุขภาพจิต สำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส	.44 (.80)	.84 (1.04)	.001*
7. ส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนาวิชา การด้านสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและ เด็กด้อยโอกาส	.86 (1.09)	1.77 (1.18)	.001*
รวม	4.06 (5.20)	7.47 (6.30)	.001*

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงาน ด้านผลการดำเนินงาน

สภาพการดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านผลการดำเนินงาน			
1. ปฏิบัติงานล่าช้ากว่าที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ	.80 (.95)	1.19 (1.13)	.001*
2. กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม	.89 (1.02)	1.54 (1.26)	.001*
3. กิจกรรมการดำเนินงานตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของพื้นที่	.91 (1.07)	1.46 (1.24)	.001*
4. มีแผนการติดตามประเมินผลชัดเจน	.79 (1.02)	1.33 (1.28)	.001*
5. มีการประเมินผลตามแผนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน	.78 (1.04)	1.27 (1.23)	.001*
6. มีผลการประเมินที่แสดงว่าสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์	.75 (1.01)	1.23 (1.20)	.001*
7. มีผลการประเมินที่แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน	.76 (1.00)	1.21 (1.23)	.001*
8. มีผลการประเมินที่แสดงว่าผู้ปฏิบัติงานพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน	.75 (.97)	1.21 (1.24)	.001*
9. มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	.99 (1.19)	1.57 (1.36)	.001*
10. มีการขยายผลสู่กลุ่มเป้าหมายมากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้	.78 (1.03)	1.29 (1.29)	.001*
รวม	8.19 (9.36)	13.30 (11.02)	.001*

จากตารางที่ 8-12 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามด้านต่างๆ ดังนี้คือ

ปัญหาการดำเนินงาน ด้านบุคลากร

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านบุคลากรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านบุคลากรในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มของการมีปัญหาน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดตามตารางที่ 8)

เมื่อพิจารณาปัญหาในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านบุคลากร พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 4 สูงสุดคือความรู้ความสามารถของบุคลากรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็ก ($\chi = 1.69$ และ 1.84 ตามลำดับ) รองลงมาคือข้อ 1 คือจำนวนบุคลากรที่ให้บริการสุขภาพจิตในหน่วยงาน ($\chi = 1.54$ และ 1.67 ตามลำดับ)

ปัญหาการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านงบประมาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านงบประมาณในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน (รายละเอียดตามตารางที่ 9)

เมื่อพิจารณาปัญหาในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านงบประมาณ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 3 สูงสุดคือความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ ($\chi = 1.60$) รองลงมาคือข้อ 1 คืองบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ($\chi = 1.57$) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 1 คืองบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ($\chi = 1.72$) รองลงมาคือข้อ 3 คือความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ ($\chi = 1.66$)

ปัญหาการดำเนินงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานสุขภาพจิตในด้านวัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านวัสดุอุปกรณ์ในข้อ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีปัญหาในเรื่องคู่มือการส่งเสริมพัฒนาการต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 10)

เมื่อพิจารณาปัญหาในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 4 สูงสุดคือหนังสือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องในการ

ดำเนินงาน ($\chi=1.58$ และ 1.76 ตามลำดับ) รองลงมาสำหรับกลุ่มได้รับการอบรมคือข้อ 1 คือสถานที่สำหรับให้บริการ ($\chi=1.51$) รองลงมาสำหรับกลุ่มไม่ได้รับการอบรมคือข้อ 3 คือคู่มือการส่งเสริมพัฒนาการ ($\chi=1.62$)

ปัญหาการดำเนินงาน ด้านการจัดการ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านการจัดการในข้อ 12 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีปัญหาในเรื่องการจัดให้มีเครือข่ายการช่วยเหลือเด็กพิการและด้อยโอกาสอย่างเป็นระบบและรูปธรรมน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 11)

เมื่อพิจารณาปัญหาในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านการจัดการ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 12 สูงสุดคือการจัดให้มีเครือข่ายการช่วยเหลือเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสอย่างเป็นระบบและรูปธรรม ($\chi=1.65$ และ 1.95 ตามลำดับ) รองลงมาคือข้อ 11 คือการดำเนินการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต เช่น เผยแพร่ความรู้สุขภาพจิตแก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ($\chi=1.25$ และ 1.36 ตามลำดับ)

ปัญหาการดำเนินงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานในทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีปัญหาในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม (รายละเอียดตามตารางที่ 12)

เมื่อพิจารณาปัญหาในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาในข้อ 4 สูงสุดคือการได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีหรือเอกสารทางวิชาการด้านสุขภาพจิตจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต ($\chi=1.29$ และ 1.55 ตามลำดับ) รองลงมาคือข้อ 3 คือการได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การอบรม สัมมนาเกี่ยวกับสุขภาพจิตจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต ($\chi=1.27$ และ 1.48 ตามลำดับ)

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงาน ด้านบุคลากร

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านบุคลากร			
1. จำนวนบุคลากรที่ให้บริการสุขภาพจิตในโรงพยาบาลของท่าน	1.67 (.95)	1.54 (.95)	.19
2. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการประเมินพัฒนาการ / ปัญหาพฤติกรรมเด็ก	1.66 (.94)	1.52 (.85)	.11
3. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	1.45 (.98)	1.40 (.91)	.61
4. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็ก	1.84 (.91)	1.69 (.89)	.10
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการให้การปรึกษารายบุคคล	1.32 (.91)	1.15 (.91)	.08
6. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการให้การปรึกษาครอบครัว	1.54 (.94)	1.43 (.97)	.29
7. ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในวิธีการดำเนินงานสุขภาพจิต	1.46 (.92)	1.38 (.89)	.42
8. ทีมงานทุกคนให้ความร่วมมือดี	.94 (.94)	.96 (.92)	.85
9. ทีมงานทุกคนเข้าใจถึงความสำคัญและวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานสุขภาพจิต	1.10 (.91)	1.05 (.91)	.61
10. ทีมงานทุกคนเข้าใจบทบาทของตนเองดี	1.13 (.95)	1.02 (.89)	.26
รวม	14.11 (7.20)	13.15 (6.92)	.19

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านงบประมาณ			
1. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	1.72 (1.07)	1.57 (1.03)	.17
2. การเบิกจ่ายงบประมาณ	1.39 (1.09)	1.47 (1.04)	.44
3. ความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ	1.66 (1.09)	1.60 (1.01)	.58
4. การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	1.32 (1.05)	1.25 (1.00)	.50
รวม	6.05 (3.85)	5.89 (3.62)	.69

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านวัสดุอุปกรณ์			
1. สถานที่สำหรับให้บริการ	1.46 (1.11)	1.51 (1.03)	.65
2. แบบประเมินพัฒนาการ	1.49 (.99)	1.30 (.97)	.06
3. คู่มือการส่งเสริมพัฒนาการ	1.62 (.98)	1.34 (1.02)	.007*
4. หนังสือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน	1.76 (.97)	1.58 (1.00)	.08
รวม	6.33 (3.38)	5.73 (3.39)	.09

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงาน ด้านการจัดการ

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านการจัดการ			
1. แผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง	1.64 (1.02)	1.61 (.95)	.79
2. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน	1.51 (1.03)	1.52 (.96)	.89
3. การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานแก่บุคลากรในหน่วยงาน	1.28 (.96)	1.22 (.88)	.53
4. การยอมรับและความร่วมมือจากบุคลากรอื่นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.42 (.96)	1.36 (.92)	.56
5. ความเข้าใจใส่ดูแลและสนับสนุนการดำเนินงานจากผู้บริหารโรงพยาบาล	1.33 (1.01)	1.43 (1.05)	.33
6. การนิเทศงานแก่บุคลากรในโรงพยาบาลชุมชน หรือเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยเกี่ยวกับการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและด้อยโอกาสในพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาล	1.62 (1.03)	1.44 (.98)	.09
7. การส่งต่อเด็กที่มีปัญหาสุขภาพจิตไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลเฉพาะทาง	1.21 (.97)	1.11 (.94)	.32
8. การค้นหาผู้มีปัญหาสุขภาพจิต พฤติกรรม หรือ พัฒนาการในชุมชน และจัดทำทะเบียนผู้ป่วย	1.48 (.98)	1.36 (.87)	.20
9. การให้การปรึกษาแนะนำปัญหาด้านสุขภาพจิตแก่กลุ่มเด็กพิการและด้อยโอกาส	1.43 (.92)	1.36 (.87)	.42

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)	อบรม (n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านการจัดการ			
10. การเยี่ยมบ้านเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมหรือพัฒนาการ	1.48 (.96)	1.38 (.90)	.27
11. การดำเนินการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต เช่น เผยแพร่ความรู้สุขภาพจิตแก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ	1.36 (.95)	1.25 (.85)	.25
12. การจัดให้มีเครือข่ายการช่วยเหลือเด็กพิการ และด้อยโอกาสอย่างเป็นระบบและรูปธรรม	1.95 (.97)	1.65 (.98)	.003*
รวม	17.71 (8.75)	16.65 (8.28)	.23

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
1. การอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สสจ. หน่วยงานสุขภาพจิต	1.30 (.92)	1.10 (.92)	.04*
2. การได้รับการตรวจเยี่ยม การนิเทศ ติดตามผล การดำเนินงานจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.41 (.96)	1.16 (.93)	.01*
3. การได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การอบรม สัมมนาเกี่ยวกับสุขภาพจิตจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.48 (.97)	1.27 (1.01)	.04*
4. การได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีหรือเอกสารทางวิชาการด้านสุขภาพจิต จาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.55 (.99)	1.29 (1.00)	.01*
รวม	5.74 (3.45)	4.82 (3.44)	.01*

จากตารางที่ 13-17 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามด้านต่างๆ ดังนี้คือ

ความต้องการในการดำเนินงาน ด้านบุคลากร

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านบุคลากรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านงบประมาณในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มความต้องการในด้านบุคลากรมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดตามตารางที่ 13)

เมื่อพิจารณาความต้องการในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านบุคลากร พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 4 สูงสุดคือความรู้ความสามารถของบุคลากรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็ก ($\chi=2.17$ และ 2.13 ตามลำดับ) รองลงมาคือข้อ 2 คือความรู้ความสามารถของบุคลากรในการประเมินพัฒนาการ/ปัญหาพฤติกรรมเด็ก ($\chi=2.03$ และ 2.05 ตามลำดับ)

ความต้องการในการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านงบประมาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านงบประมาณในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มความต้องการในด้านงบประมาณมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดตามตารางที่ 14)

เมื่อพิจารณาความต้องการในรายข้อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านงบประมาณ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 3 สูงสุดคือความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ ($\chi=2.07$) รองลงมาคือข้อ 1 คืองบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ($\chi=2.07$) ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 1 คืองบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ($\chi=1.95$) รองลงมาคือข้อ 3 คือความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ ($\chi=1.93$)

ความต้องการในการดำเนินงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านวัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานด้านวัสดุอุปกรณ์ในข้อ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีความต้องการคู่มือส่งเสริมพัฒนาการ

ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดตามตารางที่ 15)

เมื่อพิจารณาความต้องการในรายชื่อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 4 สูงสุดคือหนังสือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ($\chi=2.0$ และ 2.14 ตามลำดับ) รองลงสำหรับกลุ่มที่ได้รับการอบรมคือข้อ 1 คือสถานที่สำหรับให้บริการ ($\chi=1.83$) รองลงมาสำหรับกลุ่มไม่ได้รับการอบรมคือข้อ 3 คือคู่มือการส่งเสริมพัฒนาการ ($\chi=2.1$)

ความต้องการในการดำเนินงาน ด้านการจัดการ

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านการจัดการในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน (รายละเอียดตามตารางที่ 16)

เมื่อพิจารณาความต้องการในรายชื่อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านการจัดการ พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 12 สูงสุดคือการจัดให้มีเครือข่ายการช่วยเหลือเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสอย่างเป็นระบบและรูปธรรม ($\chi=2.02$ และ 2.13 ตามลำดับ) รองลงมาสำหรับกลุ่มที่ได้รับการอบรมคือข้อ 5 คือความเอาใจใส่ดูแลและสนับสนุนการดำเนินงานจากผู้บริหารโรงพยาบาล ($\chi=1.98$) สำหรับกลุ่มไม่ได้รับการอบรมคือข้อ 6 คือการนิเทศงานแก่บุคลากรในโรงพยาบาลชุมชนหรือเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยเกี่ยวกับการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาล ($\chi=1.93$)

ความต้องการในการดำเนินงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มความต้องการในการดำเนินงานในด้านนี้น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า กลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในทุกข้อไม่แตกต่างกันเช่นกัน (รายละเอียดตาม ตารางที่ 17)

เมื่อพิจารณาความต้องการรายชื่อจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในข้อ 4 สูงสุดคือการได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีหรือเอกสารทางวิชาการด้านสุขภาพจิตจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต ($\chi=2.01$ และ 2.05 ตามลำดับ) รองลงมาคือข้อ 3 คือการได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการ ($\chi=2.01$ และ 2.02 ตามลำดับ)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงาน ด้านบุคลากร

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านบุคลากร			
1. จำนวนบุคลากรที่ให้บริการสุขภาพจิตในโรงพยาบาลของท่าน	1.99 (.88)	1.99 (.87)	.99
2. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการประเมินพัฒนาการ / ปัญหาพฤติกรรมเด็ก	2.05 (.90)	2.03 (.89)	.84
3. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	1.96 (.94)	1.99 (.86)	.74
4. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็ก	2.13 (.90)	2.17 (.77)	.64
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการให้การปรึกษารายบุคคล	1.74 (1.00)	1.71 (.96)	.72
6. ความรู้ความสามารถของบุคลากรในการให้การปรึกษาครอบครัว	1.90 (.99)	1.91 (.91)	.91
7. ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในวิธีการดำเนินงานสุขภาพจิต	1.83 (.97)	1.82 (.95)	.92
8. ทีมงานทุกคนให้ความร่วมมือดี	1.45 (1.12)	1.59 (1.03)	.21
9. ทีมงานทุกคนเข้าใจถึงความสำคัญและวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานสุขภาพจิต	1.60 (1.01)	1.62 (1.01)	.83
10. ทีมงานทุกคนเข้าใจบทบาทของตนเองดี	1.54 (1.04)	1.62 (1.02)	.46
รวม	18.20 (8.10)	18.46 (7.11)	.74

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านงบประมาณ			
1. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	1.95 (1.03)	2.07 (.89)	.25
2. การเบิกจ่ายงบประมาณ	1.73 (1.12)	1.92 (.95)	.08
3. ความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ	1.93 (1.10)	2.07 (.85)	.17
4. การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	1.72 (1.13)	1.81 (.97)	.38
รวม	7.27 (4.09)	7.88 (3.29)	.12

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านวัสดุอุปกรณ์			
1. สถานที่สำหรับให้บริการ	1.80 (1.12)	1.83 (1.00)	.85
2. แบบประเมินพัฒนาการ	1.97 (.98)	1.78 (.97)	.052
3. คู่มือการส่งเสริมพัฒนาการ	2.10 (.94)	1.79 (.98)	.002*
4. หนังสือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน	2.14 (.93)	2.00 (.98)	.15
รวม	8.02 (3.39)	7.39 (3.28)	.07

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงาน ด้านการจัดการ

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209)	(n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านการจัดการ			
1. แผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง	1.90 (1.00)	1.97 (.89)	.46
2. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน	1.80 (1.03)	1.85 (.90)	.63
3. การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานแก่บุคลากรในหน่วยงาน	1.70 (1.05)	1.69 (.89)	.94
4. การยอมรับและความร่วมมือจากบุคลากรอื่นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.79 (1.01)	1.83 (.91)	.67
5. ความเข้าใจใส่ใจดูแลและสนับสนุนการดำเนินงานจากผู้บริหารโรงพยาบาล	1.84 (1.07)	1.98 (.99)	.19
6. การนิเทศงานแก่บุคลากรในโรงพยาบาลชุมชนหรือเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยเกี่ยวกับการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและด้อยโอกาสในพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาล	1.93 (.97)	1.85 (.94)	.41
7. การส่งต่อเด็กที่มีปัญหาสุขภาพจิตไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลเฉพาะทาง	1.67 (1.01)	1.66 (1.02)	.90
8. การค้นหาผู้มีปัญหาสุขภาพจิต พฤติกรรม หรือ พัฒนาการในชุมชน และจัดทำทะเบียนผู้ป่วย	1.75 (1.03)	1.73 (.95)	.85
9. การให้การปรึกษาแนะนำปัญหาด้านสุขภาพจิตแก่กลุ่มเด็กพิการและด้อยโอกาส	1.74 (.97)	1.78 (.90)	.71
10. การเยี่ยมบ้านเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมหรือ พัฒนาการ	1.78 (.98)	1.82 (.96)	.71

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม (n=209)	อบรม (n=184)	
	Mean (SD)	Mean (SD)	
ด้านการจัดการ			
11. การดำเนินการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต เช่น เผยแพร่ความรู้สุขภาพจิตแก่ประชาชนในพื้นที่ รับผิดชอบ	1.73 (1.01)	1.69 (.93)	.75
12. การจัดให้มีเครือข่ายการช่วยเหลือเด็กพิการ และด้อยโอกาสอย่างเป็นระบบและรูปธรรม	2.13 (.95)	2.02 (.94)	.25
รวม	21.76 (9.93)	21.81 (8.64)	.96

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการ	บุคลากรสาธารณสุข		p-value
	ไม่ได้อบรม	อบรม	
	(n=209) Mean (SD)	(n=184) Mean (SD)	
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
1. การอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สสจ. หน่วยงานสุขภาพจิต	1.30 (.92)	1.10 (.92)	.49
2. การได้รับการตรวจเยี่ยม การนิเทศ ติดตามผล การดำเนินงานจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.41 (.96)	1.16 (.93)	.32
3. การได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การอบรม สัมมนาเกี่ยวกับสุขภาพจิตจาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.48 (.97)	1.27 (1.01)	.87
4. การได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีหรือเอกสารทางวิชาการด้านสุขภาพจิต จาก สสจ. หรือหน่วยงานสุขภาพจิต	1.55 (.99)	1.29 (1.00)	.64
รวม	5.74 (3.45)	4.82 (3.44)	.52

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างจากบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรม และไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาและความต้องการของทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มปัญหาต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อความถามรายข้อ และผลรวมของคะแนนเฉลี่ยสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงาน ในภาพรวม

การดำเนินงานสุขภาพจิต	บุคลากรสาธารณสุข				p-value
	ไม่ได้อบรม		อบรม		
	n	Mean (SD)	n	Mean (SD)	
1. สภาพ	205	55.58 (44.10)	183	75.83 (48.81)	.001*
2. ปัญหา	193	49.51 (22.25)	182	45.92 (20.99)	.11
3. ความต้องการ	191	62.62 (25.79)	181	62.64 (21.60)	.99

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามภาค

ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของบุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามภาค โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One -Way Analysis of Variance) ดังนี้

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมในแต่ละภาค มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมในภาคอีสานมีสภาพการดำเนินงานมากกว่า และภาคใต้มีสภาพการดำเนินงานน้อยกว่าภาคอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนกลุ่มที่ได้รับการอบรมไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาคกลางและอีสานมีสภาพการดำเนินงานมากกว่าภาคอื่นๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมในทุกภาค

ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า สำหรับบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมในแต่ละภาค มีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมในภาคเหนือมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าภาคอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม

ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมในแต่ละภาค มีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม พบว่า ภาคใต้มีความต้องการในการดำเนินงานมากกว่าภาคอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนกลุ่มที่ได้รับการอบรม พบว่า ภาคเหนือมีความต้องการในการดำเนินงานมากกว่าภาคอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน ระหว่างภาค

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
กลาง	64	47.20 (37.77)	.001*	26	87.73 (51.33)	.11
อีสาน	55	76.80 (48.45)		42	87.00 (46.18)	
เหนือ	62	54.48 (42.65)		48	70.48 (49.44)	
ใต้	24	32.13 (34.02)		67	68.04 (47.85)	
ปัญหา						
กลาง	62	50.42 (23.26)	.42	26	41.00 (19.97)	.04*
อีสาน	54	46.70 (23.41)		40	42.88 (16.71)	
เหนือ	54	48.63 (19.83)		49	52.94 (19.85)	
ใต้	23	55.74 (22.08)		67	44.52 (23.48)	
ความต้องการ						
กลาง	60	61.13 (26.47)	.49	26	60.81 (18.14)	.36
อีสาน	54	63.00 (25.30)		39	61.44 (22.51)	
เหนือ	54	60.70 (24.30)		49	67.35 (20.39)	
ใต้	23	70.09 (28.79)		67	60.61 (23.05)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการ
ในการดำเนินงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสของ
บุคลากรสาธารณสุข จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามตัวแปร
ที่ศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณี 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One –Way Analysis of Variance) ในกรณีมากกว่า 2 กลุ่ม ดังนี้

เพศ

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีเพศแตกต่างกันมีความต้องการในการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศหญิงที่ได้รับการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการดำเนินงานสุขภาพจิตมากกว่าเพศชายที่ได้รับการอบรม ในด้านปัญหาในการดำเนินงาน แม้จะไม่มี ความแตกต่างกันระหว่างเพศในกลุ่มที่ได้รับการอบรม แต่พบว่าเพศหญิงมีแนวโน้มมีปัญหาในการดำเนินงานมากกว่าเพศชาย และเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานในกลุ่มที่ได้รับการอบรมชัดเจนกว่าในกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ
ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามเพศ

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ชาย	18	53.11 (31.08)	.74	13	81.69 (45.69)	.66
หญิง	187	55.82 (45.21)		170	75.38 (49.14)	
ปัญหา						
ชาย	17	47.88 (20.99)	.75	12	35.33 (16.80)	.07
หญิง	176	49.67 (22.42)		170	46.67 (21.09)	
ความต้องการ						
ชาย	17	54.53 (22.69)	.176	12	49.00 (19.87)	.02*
หญิง	174	63.41 (25.99)		169	63.61 (21.45)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตำแหน่ง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีตำแหน่งแตกต่างกันมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับการอบรมมีสภาพการดำเนินงานกว่าบุคลากรสาธารณสุขตำแหน่งผู้บริหารที่ได้รับการอบรม

สำหรับบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีตำแหน่งแตกต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขตำแหน่งผู้บริหารที่ไม่ได้รับการอบรม

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามตำแหน่ง

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ	205	55.58 (44.10)	.82	183	75.83 (48.81)	.02*
ผู้บริหาร	139	56.14 (41.67)		42	60.45 (46.57)	
ผู้ปฏิบัติ	66	54.41 (49.14)		141	80.41(48.68)	
ปัญหา	193	49.51(22.25)	.02*	182	45.92 (20.98)	.45
ผู้บริหาร	131	46.88 (22.36)		42	48.07 (21.34)	
ผู้ปฏิบัติ	62	55.06 (21.10)		140	45.28 (20.92)	
ความต้องการ	191	62.62 (25.79)	.02*	181	62.64 (21.60)	.47
ผู้บริหาร	130	59.70 (25.44)		42	60.50 (20.53)	
ผู้ปฏิบัติ	61	68.84 (25.63)		139	63.29(21.95)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แผนงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีแผนงานแตกต่างกันมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีแผนงานมีคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงานมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมที่ไม่มีแผนงาน

สำหรับบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมที่มีและไม่มีแผนงานมีสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีแผนงาน มีคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงานมากกว่าและมีปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานน้อยกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมแต่ไม่มีแผนงาน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามแผนงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการ และเด็กด้อยโอกาส

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ไม่มีแผนงาน	105	32.65 (32.33)	.001*	54	31.24 (23.68)	.001*
มีแผนงาน	100	79.66 (42.02)		129	94.49 (44.34)	
ปัญหา						
ไม่มีแผนงาน	92	51.32 (24.44)	.29	54	54.68 (24.58)	.001*
มีแผนงาน	101	47.87 (20.02)		128	42.23 (18.14)	
ความต้องการ						
ไม่มีแผนงาน	90	62.16 (28.10)	.82	53	68.15 (22.87)	.03*
มีแผนงาน	101	63.03 (23.68)		128	60.36 (20.72)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนิเทศงานสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรม ซึ่งมีการนิเทศงานแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับการนิเทศงานมีสภาพการดำเนินงานสุขภาพจิตมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งไม่ได้รับการนิเทศงาน

สำหรับบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับและไม่ได้รับการนิเทศงานมีสภาพปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับการนิเทศงานมีสภาพการดำเนินงานมากกว่าและมีปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานน้อยกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งไม่ได้รับการนิเทศงาน

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามการนิเทศงานสุขภาพจิตสำหรับเด็ก พิการและเด็กด้อยโอกาส

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ไม่ได้รับ	173	47.63 (39.34)	.001*	145	63.77 (43.20)	.001*
ได้รับ	32	98.56 (44.17)		38	121.84 (41.37)	
ปัญหา						
ไม่ได้รับ	161	50.03 (22.75)	.47	144	48.59 (20.80)	.001*
ได้รับ	32	46.90 (19.61)		38	35.81 (18.68)	
ความต้องการ						
ไม่ได้รับ	159	63.41 (26.10)	.34	143	65.00 (21.06)	.004*
ได้รับ	32	58.65 (24.18)		38	53.73 (21.54)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสนับสนุนจากภายในหน่วยงาน

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับและไม่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภายในหน่วยงานมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภายในหน่วยงานมีสภาพการดำเนินงานมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภายในหน่วยงาน

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนจากภายใน หน่วยงาน

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ไม่ได้รับ	154	51.77 (43.62)	.03*	141	49.24 (23.45)	.41
ได้รับ	51	67.07 (43.94)		52	50.23 (18.78)	
ปัญหา						
ไม่ได้รับ	139	62.64 (27.18)	.78	113	73.46 (47.53)	.54
ได้รับ	52	62.53 (21.86)		70	79.64 (50.91)	
ความต้องการ						
ไม่ได้รับ	111	46.67 (20.96)	.97	111	63.41 (20.07)	.56
ได้รับ	71	44.74 (21.11)		70	61.41 (23.92)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสนับสนุนจากศูนย์สุขภาพจิตเขตและผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการ
สุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีการสนับสนุนการดำเนินงานจากศูนย์สุขภาพจิตเขตและผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการฯ แตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากศูนย์สุขภาพจิตเขตและผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการฯ มีคะแนนเฉลี่ยสภาพการดำเนินงานมากกว่าบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากศูนย์สุขภาพจิตเขตและผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการฯ

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนจากศูนย์สุขภาพจิตเขตและผู้บริหาร/ผู้ประสานงานโครงการสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ไม่ได้รับ	142	51.34 (44.40)	.04*	132	49.12 (22.25)	.58
ได้รับ	63	65.12 (42.20)		61	50.34 (22.39)	
ปัญหา						
ไม่ได้รับ	130	61.28 (25.63)	.72	114	77.36 (49.15)	.49
ได้รับ	61	65.45 (26.10)		69	73.28 (48.49)	
ความต้องการ						
ไม่ได้รับ	114	46.74 (20.40)	.29	113	61.26 (21.88)	.27
ได้รับ	68	44.54 (22.00)		68	64.92 (21.09)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุแตกต่างกันมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีอายุ 23 – 30 ปี มีสภาพการดำเนินงานมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรม พบว่ามีสภาพการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานมากกว่ากลุ่มช่วงอายุอื่น ๆ รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุช่วง 41 ปีขึ้นไป ในด้านปัญหาและความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นที่สังเกตว่า ปัญหาในการดำเนินงานของกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้นชัดเจนกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม ขณะที่ความต้องการในการดำเนินงานในกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้นชัดเจนกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรม

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามอายุ

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
23-30 ปี	13	93.00 (48.93)	.004*	29	63.44 (44.36)	.29
31-40 ปี	86	49.74 (41.89)		99	79.56 (50.58)	
41 ปีขึ้นไป	106	55.72 (43.38)		55	75.63 (47.51)	
ปัญหา						
23-30 ปี	12	49.91 (12.39)	.58	29	50.17 (20.49)	.07
31-40 ปี	82	51.37 (21.00)		99	47.52 (21.38)	
41 ปีขึ้นไป	99	47.91 (24.13)		54	40.70 (19.85)	
ความต้องการ						
23-30 ปี	12	72.25 (18.95)	.21	29	63.65 (19.93)	.19
31-40 ปี	81	64.39 (22.41)		99	64.72 (23.31)	
41 ปีขึ้นไป	98	59.96 (28.75)		53	58.18 (18.64)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุราชการ

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมเมื่อจำแนกตามอายุราชการ มีสภาพการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุราชการระหว่าง 1-10 ปี มีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานมากกว่าช่วงอายุราชการอื่น ๆ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุราชการ 11-20 ปี มีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานมากกว่าช่วงอายุราชการอื่น ๆ ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุราชการแตกต่างกันมีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุราชการ 1-10 ปีมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่ากลุ่มเดียวกันที่มีอายุ 11-20 ปีและ 21 ปีขึ้นไป และขณะเดียวกันปัญหาในการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนเมื่ออายุราชการเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีอายุราชการแตกต่างกันมีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยปัญหาการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลงเมื่ออายุราชการเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มของความต้องการในการดำเนินงานลดลงเมื่ออายุราชการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับการ อบรมมีแนวโน้มลดลงที่ชัดเจนกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามอายุราชการ

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
1-10 ปี	24	67.20 (48.58)	.38	59	66.11 (48.56)	.15
11-20 ปี	106	53.50 (42.63)		92	82.03 (50.01)	
21 ปีขึ้นไป	75	54.78 (44.70)		32	75.90 (44.01)	
ปัญหา						
1-10 ปี	21	52.04 (15.05)	.79	58	51.77 (22.60)	.02*
11-20 ปี	103	49.76 (22.62)		92	44.09 (20.26)	
21 ปีขึ้นไป	69	48.36 (23.64)		32	40.56 (17.95)	
ความต้องการ						
1-10 ปี	21	67.33 (20.65)	.66	58	67.86 (22.58)	.07
11-20 ปี	101	62.36 (25.52)		92	60.86 (21.65)	
21 ปีขึ้นไป	69	61.55 (27.69)		31	58.12 (18.03)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิต

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิตแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสุขภาพจิต มีสภาพการดำเนินน้อยกว่าในกลุ่มเดียวกันที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานสุขภาพจิต 1-2 ปี 3-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป สภาพการดำเนินงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นที่ชัดเจนกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมซึ่งมีระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิตแตกต่างกันมีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสุขภาพจิตมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าในกลุ่มเดียวกันที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานสุขภาพจิต 1-2 ปี 3-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป ปัญหาการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลงเมื่อระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิตแตกต่างกันมีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกระยะเวลาการปฏิบัติงานสุขภาพจิต

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
0 ปี	64	43.56 (38.18)	.04*	41	51.98 (44.24)	.002*
1-2 ปี	38	54.71 (51.24)		62	77.03 (47.72)	
3-5 ปี	46	65.33 (42.59)		50	85.18 (46.94)	
6 ปีขึ้นไป	57	61.79 (44.38)		30	90.37 (50.63)	
ปัญหา						
0 ปี	56	49.18 (22.14)	.95	41	51.85 (21.62)	.04*
1-2 ปี	36	51.47 (21.68)		62	46.97 (20.68)	
3-5 ปี	43	49.19 (23.28)		50	44.56 (19.96)	
6 ปีขึ้นไป	58	48.86 (22.44)		29	37.66 (20.53)	
ความต้องการ						
0 ปี	56	63.63 (26.41)	.62	41	65.78 (21.79)	.36
1-2 ปี	34	66.74 (21.50)		61	64.67 (18.62)	
3-5 ปี	43	62.09 (26.90)		50	59.90 (21.56)	
6 ปีขึ้นไป	58	59.62 (26.89)		29	58.66 (26.70)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษา

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรม ซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน โดยด้านสภาพการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรม ซึ่งมีศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานสูงกว่ากลุ่มเดียวกันที่มีการศึกษาต่ำกว่า ส่วนด้านปัญหาและความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับการอบรมและไม่ได้รับการอบรม ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีแนวโน้มของปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานน้อยกว่าในกลุ่มเดียวกันที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	56.35 (51.10)	.06	21	67.76 (27.29)	.27
ปริญญาตรี	139	51.04 (41.71)		142	74.87 (49.86)	
สูงกว่าปริญญาตรี	49	68.18 (46.60)		20	91.15 (57.16)	
ปัญหา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	54.40 (21.21)	.51	21	44.67 (15.98)	.79
ปริญญาตรี	131	49.85 (23.78)		141	46.47 (22.15)	
สูงกว่าปริญญาตรี	47	47.00 (17.77)		20	43.40 (17.33)	
ความต้องการ						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	63.93 (27.98)	.81	21	59.57 (15.53)	.42
ปริญญาตรี	129	63.23 (26.63)		140	63.77 (22.48)	
สูงกว่าปริญญาตรี	47	60.51 (23.02)		20	57.95 (20.72)	

วิชาชีพ

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งประกอบวิชาชีพแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งประกอบวิชาชีพนักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ และอื่น ๆ มีสภาพการดำเนินงานมากกว่าในกลุ่มเดียวกันที่ประกอบวิชาชีพพยาบาล และวิชาชีพแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการอบรมซึ่งประกอบวิชาชีพแตกต่างกันไม่พบความแตกต่างของสภาพการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มวิชาชีพพยาบาลมีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานมากกว่าในกลุ่มเดียวกันที่มีใช้วิชาชีพพยาบาล ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า ทั้งบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งประกอบวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการและไม่ได้รับการอบรมซึ่งประกอบวิชาชีพนักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ และอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่กลุ่มวิชาชีพพยาบาล และวิชาชีพแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์) มีแนวโน้มของการมีปัญหาการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มวิชาชีพพยาบาล และวิชาชีพแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์ ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับและไม่ได้รับการ อบรมซึ่งประกอบวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมที่ประกอบวิชาชีพแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์มีแนวโน้มของความต้องการในการดำเนินงานน้อยกว่าในกลุ่มวิชาชีพที่เหลือ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานในแต่ละวิชาชีพไม่แตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามอาชีพ

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
กลุ่ม 1 ^(A)	139	48.99 (42.48)	.001*	143	76.57 (48.96)	.93
กลุ่ม 2 ^(B)	19	39.89 (29.54)		21	72.67 (51.49)	
กลุ่ม 3 ^(C)	47	81.40 (44.22)		19	73.79 (47.01)	
ปัญหา						
กลุ่ม 1 ^(A)	131	50.89 (23.19)	.46	144	46.76 (21.47)	.36
กลุ่ม 2 ^(B)	16	47.44 (16.91)		20	45.90 (22.48)	
กลุ่ม 3 ^(C)	46	46.33 (21.11)		18	39.22 (13.93)	
ความต้องการ						
กลุ่ม 1 ^(A)	130	63.30 (26.43)	.14	143	63.92 (21.25)	.29
กลุ่ม 2 ^(B)	16	50.56 (22.93)		20	58.90 (25.10)	
กลุ่ม 3 ^(C)	45	64.93 (24.21)		18	56.61 (19.97)	

(A) หมายถึง วิชาชีพพยาบาล

(B) หมายถึง วิชาชีพแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์

(C) หมายถึง วิชาชีพนักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ และอื่นๆ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน่วยงานที่สังกัด

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีหน่วยงานแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรม จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีสภาพการดำเนินงานมากกว่าในกลุ่มเดียวกันจากโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีหน่วยงานแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้รับการอบรมจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลศูนย์มีปัญหาการดำเนินงานน้อยกว่าในกลุ่มเดียวกันจากโรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน ขณะที่หน่วยงานจากโรงพยาบาลชุมชนมีปัญหาในการดำเนินงานมากกว่าจากหน่วยงานอื่น ส่วนบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีหน่วยงานแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหน่วยงานจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานน้อยกว่าในกลุ่มเดียวกันจากโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีหน่วยงานแตกต่างกัน มีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
สสจ.	32	82.88 (54.70)	.001*	20	124.90 (41.53)	.001*
รพศ.	16	39.69 (39.72)		26	86.31 (50.22)	
รพท.	45	41.13 (35.21)		55	66.38 (48.30)	
รพช.	112	55.86 (41.21)		82	66.88 (42.94)	
ปัญหา						
สสจ.	28	46.79 (21.28)	.88	19	36.00 (17.08)	.008*
รพศ.	13	49.08 (24.12)		27	37.41 (19.27)	
รพท.	43	51.19 (21.46)		54	48.96 (22.51)	
รพช.	109	49.61 (22.80)		82	49.02 (20.13)	
ความต้องการ						
สสจ.	27	65.96 (23.34)	.62	19	60.42 (16.07)	.44
รพศ.	13	54.48 (30.57)		27	56.93 (24.47)	
รพท.	43	63.16 (25.23)		53	64.47 (23.86)	
รพช.	108	62.55 (26.14)		82	63.85 (20.16)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มงาน / ฝ่ายที่สังกัด

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีกลุ่มงาน/ฝ่ายแตกต่างกันมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมจากกลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อและสุขภาพจิต - ส่งเสริมสุขภาพและรักษาการพยาบาล - สุขศึกษา-และอื่นๆ (ที่ไม่ใช่กลุ่มงานจิตเวช กลุ่มงานการพยาบาล และกลุ่มงานเวชกรรมสังคม - ส่งเสริมสุขภาพ - และเทคนิคบริการทางการแพทย์) มีสภาพการดำเนินงานมากที่สุด ขณะที่กลุ่มงานงานพยาบาลมีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด ในด้านปัญหาในการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งสังกัดกลุ่มงาน/ฝ่ายแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมจากกลุ่มงานจิตเวชมีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มที่ได้รับการอบรมจากกลุ่มงานการพยาบาลมีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมจากกลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อและสุขภาพจิต - ส่งเสริมสุขภาพและรักษาการพยาบาล - สุขศึกษา-และอื่นๆ มีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานมากที่สุด ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีกลุ่มงาน/ฝ่ายแตกต่างกันมีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามกลุ่มงาน / ฝ่ายที่สังกัด

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
กลุ่ม 1 ^(A)	24	48.83 (41.65)	.03*	33	89.39 (45.15)	.001*
กลุ่ม 2 ^(B)	78	46.06 (40.71)		68	63.68 (46.48)	
กลุ่ม 3 ^(C)	61	61.16 (38.98)		53	66.75 (44.86)	
กลุ่ม 4 ^(D)	42	69.00 (54.21)		29	105.48 (51.07)	
ปัญหา						
กลุ่ม 1 ^(A)	25	43.92 (15.36)	.27	33	41.42 (16.67)	.19
กลุ่ม 2 ^(B)	73	51.95 (25.14)		69	50.01 (23.62)	
กลุ่ม 3 ^(C)	58	46.93 (20.68)		52	44.94 (20.15)	
กลุ่ม 4 ^(D)	37	52.54 (22.07)		28	42.96 (19.29)	
ความต้องการ						
กลุ่ม 1 ^(A)	25	55.92 (25.14)	.17	33	58.88 (21.39)	.35
กลุ่ม 2 ^(B)	73	65.56 (28.47)		68	66.16 (22.80)	
กลุ่ม 3 ^(C)	57	58.81 (23.53)		52	60.60 (22.30)	
กลุ่ม 4 ^(D)	36	67.33 (22.98)		28	62.32 (16.84)	

^(A) หมายถึงกลุ่มงานจิตเวช

^(B) หมายถึงกลุ่มงานพยาบาล

^(C) หมายถึงกลุ่มงานเวชกรรมสังคม, ส่งเสริมสุขภาพ, และเทคนิคบริการทางการแพทย์

^(D) หมายถึงกลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อและสุขภาพจิต, ส่งเสริมสุขภาพและรักษาการพยาบาล, สุขศึกษา และอื่นๆ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน / ฝ่ายที่สังกัด

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ในด้านสภาพการดำเนินงาน บุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน/ฝ่ายแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มซึ่งมีจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน 6-20 คนมีสภาพการดำเนินงานมากที่สุด ขณะที่บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรม ซึ่งมีจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน / ฝ่ายแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มซึ่งมีจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน 6-20 คนมีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานมากที่สุด ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานเพิ่มขึ้นเมื่อบุคลากรในกลุ่มงาน/ฝ่ายมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน/ฝ่ายที่สังกัด

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ						
1-5 คน	46	60.37 (44.18)	.02*	55	78.00 (49.14)	.27
6-20 คน	84	62.85 (46.54)		72	80.90 (50.79)	
21 คนขึ้นไป	75	44.51 (39.33)		56	67.18 (45.48)	
ปัญหา						
1-5 คน	45	44.07(17.12)	.16	55	45.22 (20.81)	.79
6-20 คน	79	50.48 (22.50)		71	45.23 (19.07)	
21 คนขึ้นไป	69	51.96 (24.50)		56	47.50 (23.62)	
ความต้องการ						
1-5 คน	44	56.43 (22.08)	.19	54	61.48 (22.15)	.22
6-20 คน	78	64.38 (25.63)		71	60.30 (21.05)	
21 คนขึ้นไป	69	64.57 (27.83)		56	66.73 (21.57)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิต

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมซึ่งมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ไม่มีผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิตมีสภาพการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มเดียวกันที่มีบุคลากรผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิต แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในบุคลากรสาธารณสุขที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ไม่มีผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิตมีแนวโน้มของสภาพการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มเดียวกันที่มีบุคลากรผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิตเช่นเดียวกัน ในด้านปัญหาการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มของปัญหาการดำเนินงานลดลงเมื่อจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มการลดลงของปัญหาการดำเนินงานชัดเจนกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม ในด้านความต้องการในการดำเนินงาน พบว่า บุคลากรสาธารณสุขทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการอบรมซึ่งมีจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตแตกต่างกัน มีความต้องการในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบงาน สุขภาพจิต

การดำเนินงาน	ไม่ได้รับการอบรม			ได้รับการอบรม		
	n	Mean (SD)	p-value	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ	205	55.58 (44.10)		183	75.83 (48.81)	
ไม่มี	27	40.93 (40.09)	.25	28	49.04 (55.98)	.001*
1 คน	81	59.31 (46.75)		54	88.35 (46.93)	
2-3 คน	67	58.76 (44.28)		68	69.03 (46.82)	
4 คนขึ้นไป	30	51.60 (38.33)		33	92.09 (37.49)	
ปัญหา	193	49.51 (22.25)		182	45.92 (20.99)	
ไม่มี	20	51.85 (24.58)	.96	28	49.71 (24.64)	.13
1 คน	77	49.70 (22.98)		54	48.11 (21.67)	
2-3 คน	65	48.98 (22.37)		67	46.24 (19.92)	
4 คนขึ้นไป	31	48.65 (19.36)		33	38.48 (17.45)	
ความต้องการ	191	62.62 (25.79)		181	62.64 (21.60)	
ไม่มี	20	67.50 (24.16)	.77	27	64.89 (21.84)	.55
1 คน	76	60.80 (27.23)		54	64.19 (20.10)	
2-3 คน	65	63.23 (25.11)		67	62.79 (23.67)	
4 คนขึ้นไป	30	62.63 (25.32)		33	57.97 (19.54)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนผู้เข้ารับการอบรม

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า หน่วยงานที่มีจำนวนบุคลากรสาธารณสุขเข้ารับการอบรมสุขภาพจิตสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสแตกต่างกัน มีสภาพและปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหน่วยงานที่มีจำนวนบุคลากรสาธารณสุขเข้ารับการอบรมจำนวน 3 คนขึ้นไปมีสภาพการดำเนินงานมากกว่าและมีปัญหาการดำเนินงานน้อยกว่าหน่วยงานที่มีจำนวนบุคลากรสาธารณสุขเข้ารับการอบรมจำนวน 1-2 คน

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการดำเนินงาน จำแนกตามจำนวนผู้เข้ารับการอบรม

การดำเนินงาน	บุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมสุขภาพจิต		
	n	Mean (SD)	p-value
สภาพ	183	75.83 (48.81)	.03*
1-2 คน	92	68.13 (46.76)	
3 คนขึ้นไป	91	83.62 (49.85)	
ปัญหา	182	45.92 (20.99)	.004*
1-2 คน	90	50.41 (21.88)	
3 คนขึ้นไป	92	41.53 (19.319)	
ความต้องการ	181	62.64 (21.60)	.11
1-2 คน	90	65.26 (19.94)	
3 คนขึ้นไป	91	60.05 (22.95)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05